

[Nørgaard.]

og bemærkelsesværdige var maaske det ærede Medlems Omtale af en enkelt af de afgaaede Ministre, og med Formandens Tilfaldelse vil jeg gerne.....

Formanden: Jeg vil henstille til det ærede Medlem blot at henvise til den Spalte, hvori den paagældende Udtalelse findes.

Nørgaard: Et enkelt Par Linier. . .

Formanden: Vi kan ikke komme ind paa alle disse Citater; de tilstedeværende har jo alle sammen hørt den paagældende Udtalelse, og det maa derfor være ganske overflødig nu at komme ind paa en Op-læsning af den.

Nørgaard: Kun et Par Linier?

Formanden: Nej, jeg kan ikke til-lade noget saadant.

Nørgaard: Det ærede Medlem kom ind paa en Omtale af den afgaaede højt-ærede Kirkeminister, og han glædede sig dør over, at der ikke fremdeles findes en Præst i Ministeriet. Det er lidt mærkeligt, og den højtærede tidligere Undervisningsminister maa være hurtig til at glemme, naar han kan udtale sin Glæde over, at der nu ikke længere findes nogen Præst i Ministeriet, for det er jo ikke andet, end hvad der ogsaa tidligere har været Til-fældet; det var vel endda Ministeriet Stau-ning, der gik til den Ændring at indføre en Præst som Kirkeminister, thi før Mini-steriet Stauning havde vi jo netop en Kirke-minister, som ikke var Præst.

Det ærede Medlem fremhæver den tidligere Kirkeministers Egenskaber ved at udtale, at han var i Besiddelse af en Resignationens Taalmodighed, og slutter denne Sætning med at sige, at det er maaske det største Heltemod, som udvises i denne Verden. Men dersom det er Tilfældet, maa man i hvert Tilfælde udtale, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ikke har udvist meget Heltemod. Men han er ogsaa saa klog, at han tilføjede: maaske — det maa der vistnok sættes til.

Den tidligere Kirkeminister har som Person mange fortræffelige Egenskaber, men det maa indrømmes, at det at føre Kirkens Sager frem paa en Maade, som kan side-stilles med den tidligere Undervisningsminister Borgbjergs, det har han ikke for-staaet. Naar man ser, hvordan den tid-ligere Undervisningsminister har udvist *sit*

Heltemod, saa karakteriseres det visselig ikke som en Resignationens Taalmod. Man ser jo, hvordan den tidligere Under-visningsminister i Fjor fremsatte et Lov-forslag, som det i alle Henseender maatte synes næsten umuligt at faa gennemført, men det lykkedes ham alligevel ved sin Overbevisning og ved sin store Taleevne at faa Tilslutning og faa det gennemført.

Jeg tænker her paa Det kongelige Teaters Forhold. Det var umuligt for ham at faa den fornødne Støtte til at dække Det kongelige Teaters Underskud, men ved sine store Evner fik det ærede Medlem, ved at tage ¼ Mill. Kr. fra Radiofonien til Støtte for Det kongelige Teater, det Grundlag i Stand, som gjorde, at Det kongelige Teater kunde fortsætte. Nu ønsker jeg at spørge den højtærede Undervisningsminister, hvordan hans Stilling er til An-vendelsen af Radiofoniens Penge som Støtte til Det kongelige Teater.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ud-talte sin Glæde over, at han havde været paa en Del Rejser som Undervisningsmini-ster, bl. a. i Vendsyssel og mange andre Steder i Jylland, og at Befolkningen havde modtaget ham med Hyldest og Ære. Det er vist rigtigt, at saadan er Mentaliteten i Befolkningen og ikke mindst i Jylland, at naar der kommer en højtstaaende Embeds-mand og da ganske særlig en Undervisningsminister, ja, saa viser man ham megen Ære. Men jeg synes, at de Æresbevisninger og den Hyldest, som den daværende Minister har modtaget, omtaler han herinde paa en højt mærkelig Maade, idet han fremkommer med meget grove Udtalelser imod den Be-folkning, hvis Hyldest og Æresbevisninger han har modtaget.

Naar den tidligere Undervisningsmini-ster omtaler Skoleforholdene paa den Maade, han gør, tror jeg, han fremsetter Udtalelser, som slet ikke har det Grundlag, han søger at give det Udseende af. Der kan maaske være noget at indvende imod de vestjyske Skoleforhold, og de kan maaske kritiseres, men jeg tror dog, det er forkert, naar det ærede Medlem Hr. Borgbjerg prøver paa at fremstille det saaledes; at de danske Skoler nu er overfløjet af de svenske Skoler, idet han mener, at den svenske Skoles Udvikling er ført langt videre frem end den danske Skoles. De svenske Skolers Forhold er maaske ikke helt som de danskes, men karakteristisk for de svenske Skoler er det, at de har lange, ja, meget lange Ferier. Maaske de vestjyske Skoleforhold kunde være ordnet bedre, men jeg tør paastaa, at det er urigtigt, naar det siges, at det Liv,